

[Steen Folke]

måske også til at forudse, men jeg vil alligevel stærkt beklage det. I virkeligheden er der ingen forskel mellem de synspunkter, hr. Palle Simonsen og hr. Ellemann-Jensen fremsatte i kort form, og det, der er regeringens og socialdemokratiets synspunkt i sagen. Der er reelt ingen forskel på de standpunkter. Det er trist, fordi det betyder, at den nye amerikanske administration har frie hænder til at gøre, hvad der passer den. Der skal ikke fra dansk side forsøges spændt nogen ben for, hvilke oprustningsplaner amerikanerne måtte have. Det er det budskab, amerikanerne må have opfattet fra denne debat såvel som fra den lille debat, vi havde, da spørgsmålet blev rejst i spørgetiden i februar måned, og det er ganske overordentlig trist.

Udenrigsministeren siger, at der ikke foreligger aktuelle planer. Nej, men det kan der komme til, og jeg mener, at man bl.a. kan opfatte den amerikanske forsvarsministers udtalelser om denne sag som en prøveballon. Lad os se, hvad reaktionen bliver. Der blev et helvedes hyr, for at sige det ligeud, for at par år siden . . .

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Ja tak. Det er ikke nødvendigt.

Steen Folke (VS):

Der blev stor opstandelse – hvis det går an – for et par år siden, da der var planer fremme om at fremstille neutronbomben. Planerne blev, vil jeg i parentes sige, ikke fuldstændig skrinlagt, som nogle åbenbart tror. Faktisk blev det besluttet at producere nogle elementer til neutronbomben, blot ikke at fremstille en samlet neutronbombe. Der er ingen tvivl om, at den opstandelse, der skabtes i en række europæiske lande, var et meget afgørende element i beslutningsprocessen og førte altså til, at den i hvert fald i nogen grad blev sat i bero.

Nu ventileres planerne igen, og så spiller det faktisk en rolle, hvad også den danske regering siger. Hvis der herfra kom et klart udsagn om, at vi er imod disse planer, og at vi under ingen omstændigheder vil acceptere, at neutronbomber bliver placeret i Vesteuropa, ville det være et klart signal fra dansk side. Sådant et signal får man ikke, og det sørger altså primært socialdemokratiet og regeringen for. Det, man gør, er, at man si-

ger, at man har støttet, at de har stillet planerne i bero. Men i øvrigt henholder man sig til, at det afhænger af, hvad Sovjetunionen gør – ikke sandt? Vi synes ikke, siger man fra udenrigsministerens side, at de skal gå i gang med at producere neutronbomber og udstationere dem i Europa. Det, man lægger op til, er, underforstået og direkte sagt: medmindre Sovjetunionen opfører sig på en sådan måde, at det alligevel er nødvendigt at gøre det. Det er det, der er essensen af socialdemokratiets og regeringens argumentation, man er i virkeligheden rede til at give grønt lys for det, hvis Sovjetunionen ikke gør præcis, som NATO ønsker.

Det siger sig selv, at hverken jeg, mit parti eller de øvrige forslagsstillere har nogen som helst sympati for den oprustning, der foregår på Warszawapagtsiden, og vi bestrider ikke, at der også dér foregår en oprustning. Men vi mener, det er vigtigt, at man ikke i NATO går i spidsen med oprustningen, som man altså muligvis vil gøre med hensyn til neutronbomber, i hvert fald hvis den amerikanske forsvarsminister får sin vilje.

Hr. Lasse Budtz sagde om forslaget, at socialdemokraterne arbejder på at undgå, at dette bliver nødvendigt. Dér har vi den samme logik igen. Jeg tvivler ikke om, at man gerne vil undgå neutronbomber, men det hele skydes ind under, at det afhænger jo af, hvad Sovjetunionen vil. Det er det, regeringen hænger sin politik op på, og med andre ord er man rede til at lade amerikanerne bestemme, hvad der findes nødvendigt i en given situation.

Hr. Lasse Budtz sagde, at socialdemokratiet siger nej til neutronbomben som følge af dets generelle holdning til atomvåben. Det er ikke særlig beroligende, for den generelle holdning til atomvåben er ikke særlig entydig, og i hvert fald kan man sige, at socialdemokratiet og regeringen er gået ind for beslutningen om fremstilling af 572 nye mellemdistanceatomraketter inden for NATO-siden i Europa. Så den dér henvisning til den almindelige socialdemokratiske holdning er ikke i sig selv spor beroligende. Hertil kommer, som hr. Gert Petersen var inde på, at det argument, at vi skal slippe af med samtlige atomvåben, i virkeligheden bliver et argument for, at vi reelt ingenting skal gøre. Alle ved, at det er umuligt med ét slag, mens det muligvis kunne lade sig gøre at forhindre